

מחשבה
קדושה
אהיה

מעשה
ברכה
ארני

דיבור
יזוד
יהוה

יהי רצון מלפניך יהוה יאֱהֲרֹנְהוּ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּכַנֶּה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתַן זִלְקָנוּ בְּתוֹרַתְךָ לְעֹשׂוֹת זִקְנֵי רְצוֹנְךָ
וּלְעֹבְדֶיךָ בְּלִבְבֵךְ שְׁלָם:

ארני

מלכותו בכל משלה היכל. הכנה לתפילה בבחינת מעשה. ישים ידיו על לבו.

יהי רצון שיפתחו שערי שמים ושערי תפילה ויתמתקן הדינים

שפתי

הכנה לתפילה בבחינת דיבור.

תפתחו

הכנה לתפילה בבחינת מחשבה.

ופי

הריני בא לשבח, לפאר ולהתפל לבוראי ב-ה' מוצאות הפה שלכך הוא נברא

אזהע בומפ ניכק דטלנת זסשרצ

יגיד

ע"י הדיבור יומשך השפע.

תהלתך

ויתגדל ויתקדש שמך בעולם:

יבקש במחשבה בלבד:

יהי רצון מלפניך יהוה יאֱהֲרֹנְהוּ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ, בורא עולם, אבינו שבשמים,
אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֶהְיֶה, אל רחום וחנון, שיפתחו שערי שמים ויכנסו תפילותיהן של כלל ישראל
המתפללים לפניך היום, ובפרט תפילתן של כלל הציבור היקר שמתפלל כאן ותפילתי
בתוכם לרצון לפניך - בפה ולב אחד. והרינו מכוונים להוציא ידי חובת תפילה כל אחד
ואחד מישראל שאינם מתפללים מכל סיבה שהיא וּלְפִוְשֵׁי אַפְגִּיעַ, ומבקשים ומכוונים
שייחשב לכל אחד מישראל שמתפלל יחיד כתפילה בציבור, ולא יהיה שום קטרוג וחרון
על אף אחד מישראל בשום צד ואופן שיהיה. ותמחול ותסלח ותכפר לנו על כל מה
שֶׁחָטְאוּ עֵינֵינוּ וּפְשַׁעֵנוּ לִפְנֵיךָ כִּי לֹכַל הָעַם בִּשְׂגָגָה. אֵל יֵשֶׁב דָּד נְכֹלֵם עָנִי וְאַבְיוֹן יִהְלֹל
שְׁמֶךָ.

בְּרוּךְ (א) כריעת הגוף: ו' לגבי ה'

להמשיך ברכה ושפע ממקור הברכות.

אַתָּה (ב) כריעת הראש: ו' לגבי ה'

ירד שפע דרך כל האותיות מא-ת' לשכינה.

יְהוָה יְהוָה (ג) א. זקיפת הגוף: ה' לגבי ו' איון הנה הוא והיה הכל יארהוהוה הוא ושמו אחד

ב. זקיפת הראש: ה' לגבי ו'

יא. ו' ד' הוה מקים א' ד' אדני.

אֱלֹהֵינוּ (ד) יהוה הוא האלהים יארהוהוהוה או עוד מלבדו ואלהי (ת) אבותינו (ז)

ונאמן לקיים בריתו שכרת עימם.

אֱלֹהֵי (ק) הזכרת שמו על מידת אברהם לשם המשכת שפע חדש

הזכרת שמו על מידת אברהם לשם המשכת שפע חדש

אַבְרָהָם, (ר) ברא ומנהג עולמו לבדו במידת החסד.

אֱלֹהֵי (ע) הזכרת שמו על מידת יצחק לשם המשכת שפע חדש

הזכרת שמו על מידת יצחק לשם המשכת שפע חדש

יִצְחָק, (ש) ברא ומנהג עולמו לבדו במידת הדין.

ברא ומנהג עולמו לבדו במידת הדין.

וְאֱלֹהֵי (ט) הזכרת שמו על מידת יעקב לשם המשכת שפע חדש

הזכרת שמו על מידת יעקב לשם המשכת שפע חדש

יַעֲקֹב. (י) ברא ומנהג עולמו לבדו במידת הרחמים.

ברא ומנהג עולמו לבדו במידת הרחמים.

הָאֵל (יג) בעל הכוחות כולם, ובחזק גדול שולט לבדו, מחיה,

בעל הכוחות כולם, ובחזק גדול שולט לבדו, מחיה,

מנהיג ומשיג לבדו על כל זולתו,

מנהיג ומשיג לבדו על כל זולתו,

פסיעות, נגד ג' עולמות - בריאה יצירה עשיה. פסיעה א', להוריד מאצילות לבריאה. פסיעה ב', להוריד מבריאה ליצירה. פסיעה ג', להוריד מיצירה לעשיה:

כרע (גוף וזנב), ובעודו כורע (כל פסיעה כשיעור כף רגלו) **יכוון:**

המשכת התיקון בנפרדים שהמלכות נשמה להם - בנשמות ובמלאכים.

פסיעה א':

עוקר רגלו השמאלית

ומכוון להוריד שפע מאצילות < לבריאה.

פסיעה ב':

עוקר רגלו הימנית ומכוון להוריד שפע

מבריאה < ליצירה.

פסיעה ג':

פוסע ברגלו השמאלית ומכוון להוריד שפע מבריאה < לעשיה.

קודם שיזקוף יפנה פניו לצד שמאלו

עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם ספריא"ל יאהרונהי

יזקוף לצד שמאלו. **בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרוֹזְמֵי יַעֲשֶׂה**

יכרע לצד ימינו **שָׁלוֹם יאהרונהי**

יזקוף לצד ימינו. **עָלֵינוּ, וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל**

ישתחוה לפניו כעבד הנפתר מרבו **וְאָמְרוּ אָמֵן יאהרונהי.**

יזקוף באימה ויראה.

השלמת תיקוני השכינה ומרכבותיה, עילוייה ויחודה ע"י ישראל. ונשלמו ג' בחינות שביחוד יב"ק שכנגדן ויסע ויבא ויט

תְּהִיָּה טהרה והתדבקות. **פְּתוּחַ לְבִי בְּתוֹרַתְךָ** ר"ת יב"ק תיקון מחשבה דיבור מעשה **וְאוֹזְרֵי מְצוֹתֶיךָ תְּרַדְּוּךָ נַפְשִׁי** כסא ומרכבה בתרי"ג אברים לשכינה. **וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרַעָה** הקמ"ם על"י לרע"ה עם ג' התיבות גימ' תרי"ג כנגד אד"ם בליעל **מִהֲרָה הֲפֵר עֲצָתְם וְקַלְקַל מוֹזְשָׁבוֹתְם.**

יְהִיו כְּמִן לִפְנֵי רוּחַ וּמְלֶאךָ יְהוָה הַיּוֹזֵה:

קַבֵּל רַחֲמֶיךָ עִמָּךְ שָׁבְנוּ. טַהֲרֵנוּ זָרָא (קרי"ע ש"ט"ז):

עֲשֵׂה יוֹד הָאֱלֹהִים וְהָאֱלֹהִים יוֹד הָאֱלֹהִים וְהָאֱלֹהִים יוֹד הָאֱלֹהִים
לְמַעַן שְׁמַךְ. לְמַעַן יְמִינְךָ.

עֲשֵׂה יוֹד הָאֱלֹהִים וְהָאֱלֹהִים יוֹד הָאֱלֹהִים וְהָאֱלֹהִים יוֹד הָאֱלֹהִים
לְמַעַן תּוֹרַתְךָ. לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ.

לְמַעַן יִזְכְּרוּ יְדֵי־יְדֵיךָ רַחֲמֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי.

פָּנָה אֵלַי וְהִנְנִי תַנְּה עֲזָךְ לְעַבְדְּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֵן אִמְתְּךָ:

אֵל יֵשֶׁב (אזכונה) דָךְ נִכְלָם עֲנִי וְאֶבְיוֹן יִהְלֵל שְׁמֶךָ:

יְהִיו אֵל לְרַצוֹן כְּתַר אֲמַרִי פִי = שְׂדֵי הוֹיָה וְהַגְּיוֹן לְבִי = יב"ק

לְפָנֶיךָ עַד אֹר א"ם. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הַכֹּל יֵהוּהוּ אֱלֹהֵינוּ יֵהוּהוּ אֱלֹהֵינוּ לפשט אור א"ם ב"ה ע"פ הבריאה

כֹּלָה צוּרִי להכניע נחש עלי צור **וְגֵאֲלִי** הארה למב"ד ומב"י :

אד"כ תפסע ג' פסיעות, פסיעה אדר פסיעה דווקא, ולא להתפשט הרגלים ולא להרחיב. וכוונת הדבר, כי הלא בעמידה אתה באצילות, ואתה מוונג התן וכלה, לכן בעת הזיווג אתה פוסע לאחוריק ומתרחק משם, והם ג'

הַגְּדוּל (ג) בתכלית מידת החסד, וכל הגדולה שלו.

הַגְּבוּר (ד) בתכלית מידת הגבורה, וכל הגבורה שלו.

וְהַזָּרָא (ו). בתכלית מידת הרחמים והמשפט, ורק ממנו יש לירא.

אֵל (ז) עֲלִיּוֹן (ש). עילת העילות וסיבת הסיבות ואין מי שיאמר לו מה תעשה

ומה תפעל כי הכל מעשי ידיו. משפיע שפע לתיקון העולמות בזכות חיבור נשמת האבות בשכינה.

גִּוְמַל (ב) נאמן לשלם שכר,

זִזְסָדִים (ט) **טוֹבִים** (ר) בתכלית מידת טובו.

קוֹנֵה (ז) בורא ויוצר

הַכֹּל (ת) כדי להטיב לזולתו, ומחדש בטובו בכל יום תמיד את הבריאה כולה,

יְזוּכָר (ג) זִזְסָדִי (ז) אָבוֹת (ק) ונאמן לקיים בריתו והבטחותיו בזכות האבות.

וּמִבִּיא (ב) רצונו לגאול אותנו ע"י

גִּוְאֵל (ט) משיח **לְבִיִּי (ג) בְּנֵיהֶם (ע)**

לְמַעַן (י) שְׁמוֹ (ג) כדי שיתגלה יחודו, כוחו, שליטתו,

טובו, חסדו והבטחותיו.

בְּאַהֲבָה (ל) ותתגלה אהבתו לעם ישראל.

מסירת נפש.

הריני בא לעורר גילוי היחוד העליון, ולפֿשֿט את גלויז על לבם של ישראל ולדבֿקם בשורשם ומקשר נפשי רוחי ונשמתני עם נפש רוח נשמה של כלל ישראל, ומוסר עצמי על יחוד קדושת שמד, ומקבל עלי ברצון מצות עשה לשוב בתשובה שלמה וארבע מיתות בית דין. רבונו של עולם, חטאנו, עוינו ופשענו לפניך. אנא בשם יוד הא ואו הא יהוה תמחול תסלח ותכפר לנו בכח ד' מיתות בית דין: סקילה, שרפה, הרג וחנק, ובכחם תרד מלמעלה אש תכלת דמלכות ואהיה נקרב על גבי מזבֿחך בטהרה, פדני ודבֿקני ביחוד קבו"ש ואהיה כסא מרכבה ל- יהוה ב"ה וב"ש.

שיכפר עונותינו ויסלח לחטאתינו ויכתבנו עם הצדיקים והראויים לחיי העולם הבא, שהם נכתבים בספר החיים, בין שנחיה בין שנמות.

הנקבע בין הצדיקים - הוא הנכתב בספר החיים. והנדחה ונקבע בין הרשעים - הוא הנכתב בספר המתים. והתלוי ועומד הוא הבינוני שאין דינו נגמר עד יום הכיפורים. ועל זה מתפללים ואומרים זכרנו לחיים. ואמנם עוד יש הגזירות על המקרים שבעולם הזה, כי אפשר לצדיק שיתסר מפני היותו צדיק, ואפשר שמפני צדקו יעליח. ולרשע כמו כן, אפשר שיצליח מפני היותו רשע, ואפשר שמפני רשעו יאבד, או יתסר. ונמצאו גזירות אלה נמשכות אחרי הדין הראשון שזכרנו. ואולם על כל הגזירות האלה מתפללים

זְכַרְנוּ זְכוּרֵי אֱלֹהִים. אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ יָחִיד בְּשֵׁלִיטָה זֹפִיץ בְּזֵרֵי אֱלֹהִים. כְּתִבְנוּ כְּתוּבֵי אֱלֹהִים (בנעילה: זִתְמַנּוּ זִתְמֵי אֱלֹהִים) בְּסֵפֶר מַלְכוּת זֵרֵי שְׂדֵי יְהוּדָה. לְמַעַן גִּלּוֹי שְׂכִינְתְּךָ אֱלֹהִים אֵל זֵי אֲדֵי זֵרֵי:

מֶלֶךְ (פ) יָחִיד בְּשֵׁלִיטָה עוֹזֵר (ז) לְאָדָם בְּכָל רֵגַע בְּחַיּוֹ וּלְכָלל יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ (ק) לְכָלל יִשְׂרָאֵל וְלְאָדָם בְּצַרְתּוֹ וּבְמִנָּץ (ש). מְכַל דְּבַר רַע וּמִהַמּוֹקִים.

מכאן והלאה יש לומר בכל התפילות:

אֱלֹהֵי. עַד שְׁלֹא נִזְכַּרְתִּי כִּי אֵין זְכוּת לְנִשְׁמָה שְׁלֹא תִקְנָה הַגּוֹף, שֶׁהוּא

הַחַיִּצוֹנוּת אֵינִי כְּדָאֵי, וְעַכְשָׁי שֶׁנִּזְכַּרְתִּי כְּאֵלוֹ לֹא נִזְכַּרְתִּי

שֶׁאֵעִפֿ"כּ לֹא נִתְקַן. עֶפֶר כִּי לֹא נִתְקַן וְהוּא שׁוֹלֵט אֲנִי בְּזֵרֵי, קַל וְזוֹמֵר

שֶׁחֹזֵר הַגּוֹף לְהַחֲרֹב, וְהֵרִי אֵין תִּיקוֹן הַנִּשְׁמָה שֶׁלֵּם בְּמִיתָתִי. הֵרִי אֲנִי לְפָנֶיךָ

יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, כְּכֹלֵי מְלֵא בּוֹשָׁה

אֵין הֵיה הוּנָה וְיֵהִי הַכֵּל הוּא וְשִׁמּוֹ אֶחָד

מִפְּנֵי הָרַע שֶׁיֵּשׁ בְּגוֹף וְכִלְמָה, וְצָרִיךְ הֵייתִי לֹמֵר שׁוֹב לֹא

אֶעֱשֶׂה, לֹוֹלָא כִּי יִגְרַתִּי מֵהֵיזָר הָרַע כִּי הוּא מֵאֵשׁ וְאֲנִי

בְּשָׂר וָדָם וְלֹא אוֹכֵל לוֹ, וְאִזְ הֵייתִי מוֹסִיף עַל זִטְאֵתִי

פְּשָׁע. אֲבָל, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה

אֵין הֵיה הוּנָה וְיֵהִי הַכֵּל הוּא וְשִׁמּוֹ אֶחָד

וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁלֹא אֶזְטָא עוֹד. וּמָה שֶׁזִּטְאֵתִי לְפָנֶיךָ

מִזְזַק בְּרִזְזָמֶיךָ הָרְבִים, אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִין וְזוֹלָאִים

רְעִים לְהַנְצֵל מֵהִיִּסּוּרִים, וְכֵל הַזּוֹחֵמָה הַיּוֹרֶדֶת לֹא תִגְרוּם לִיִּסּוּרֵי חַיִּי:

אֱלֹהֵי הַתְּלַבְּשׁוֹת רַגְלֵי הַמְּלַכּוֹת דְּאִצִּילוֹת לְמוֹחִין בְּנִשְׁמוֹת - עֵיקַר שְׂכִינָה בְּתַהֲתוֹנִים.

נְצוּר לְשׁוֹנֵי יִסּוּד מֵרַע, וְשִׁפְתוֹתַי נִצַּח וְהוּד מִדְּבַר מְרָמָה,

וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדְרֵם הַחֹזֶרֶת הָרַע לְמוֹב וְנַפְשִׁי כְּעֶפֶר לְכָל

בְּאַהֲבָה אֶת (בשבת: הַשֶּׁבֶת הַזֶּה וְ) יוֹם הַכִּיפּוּרִים הַזֶּה. אֶת יוֹם סְלִיחוֹת הָעוֹן הַזֶּה. אֶת יוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. לְמִזְזִילָהּ. וְלִסְלִיחוֹתָהּ. וְלִכְפָּרָהּ. וְלְמִזְזַל בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. לְמַעַן נִזְדַּל מֵעֲשָׂק יָדֵינוּ כִּי הַעוֹשֶׁק שֶׁל הַקְּדוּשָׁה גוֹרֵם הֵיחֻטָּא נַעֲשֶׂק מִן הַסִּיָּא גַם הוּא, וְכַח הַתְּשׁוּבָה בַּסּוּד יִמְיוֹן מִקְרַבֵּת מַעֲלָה אוֹתוֹ וּמִתְקַרֵּב, שִׁיכּוֹל אַחֲרָיִךְ לַעֲשׂוֹת טוֹב. וְנָשׁוּב לַעֲשׂוֹת זִקְנֵי רְצוֹנָךְ בְּלִבְבֵךְ שָׁלֵם. וְאַתָּה בְּרוּזְמִיָּה הָרַבִּים רְחוּם עָלֵינוּ. כִּי לֹא תִזְפֵּץ בְּהַשְׁזוּחַת עוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר: דַּרְשׁוּ יְהוָה אֲדוֹן הַיָּמִים הַנּוֹהֵם וַיְהִי הַכֵּל הוּא וְשִׁמּוֹ אֶחָד

דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אֶזְרָא מִזְשֻׁבְתָּיו. וַיֵּשֶׁב אֵל יְהוָה. אֲדוֹן יְהוָה הוֹנֵה וַיְהִי הַכֵּל הוּא וְשִׁמּוֹ אֶחָד וַיִּרְזַמְהוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ יִאֲהַרְזֵנוּ אִי עוֹד מִלְכֵדֵינוּ יְהוָה הוּא הַאֱלֹהִים אֲדוֹן יְהוָה הוֹנֵה וַיְהִי הַכֵּל הוּא וְשִׁמּוֹ אֶחָד וַיִּרְזַמְהוּ

זִנְזוֹן וְרוּחוֹם אַרְךָ אַפִּים וְרַב זִסְדֵךְ וּמְרַבָּה לְהַטִּיב. וְרוּצָה אַתָּה בְּתְשׁוּבַתְךָ שֶׁל רְשָׁעִים. וְאַיִן אַתָּה זֹפֵץ בְּמִיתַתְךָ. שֶׁנֶּאֱמַר: אָמַר אֱלֹהִים זִי אֲנִי נָא אֲדֹנָי יְהוָה. אִם אֲזַפֵּץ בְּמוֹת הַרְשָׁעִים כִּי אִם בְּשׁוֹב רְשָׁע מִדַּרְכּוֹ וְזִזְיָהּ. שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים וְלָמָּה תָמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל: נֶאֱמַר: הַזֹּפֵץ אֲזַפֵּץ מוֹת רְשָׁע נָא אֲדֹנָי יְהוָה הֲלוֹא בְּשׁוֹב מִדַּרְכֵי וְזִזְיָהּ: נֶאֱמַר: כִּי לֹא אֲזַפֵּץ בְּמוֹת הַמֵּת נָא אֲדֹנָי יְהוָה. וְהַשִּׁיבֵנו וְזִזְיוֹ: כִּי אַתָּה סוֹלְחוֹן לְיִשְׂרָאֵל וּמוֹזְזֵל לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִבְּלַעַדֶּיךָ אֵינָן לָנוּ מִלֶּךְ מוֹזְזֵל וְסוֹלְחוֹ:

עד כאן לתפילה נעילה.

בְּרוּךְ (ק) כְּרִיעַת הַגּוֹף: ו' לַגְּבִי ה' להמשיך ברכה ושפע ממקור הברכות. יסוד יד"ו

אַתָּה (1) כְּרִיעַת הַרָאשׁ: ו' לַגְּבִי ה' ירד שפע דרך כל האותיות מא"ת' לשכינה

יְהוָה אֲדֹנָי הַיָּמִים הַנּוֹהֵם וַיְהִי הַכֵּל הוּא וְשִׁמּוֹ אֶחָד א. זְקִיפַת הַגּוֹף: ה' לַגְּבִי ו' ב. זְקִיפַת הַרָאשׁ: ה' לַגְּבִי ו'

הַר. הַר יְהוָה מְקִיִּים רַךְ אֲדֹנָי

א (ה' א' י' י'') [בחול: אלף הי יוד הי] [בשבת: יהוה]

יכוון לבטל את יצר הרע הגורם לכעס בכח יחוד ע"ב וקס"א, ולבטל הכעס מעל ישראל ולגלות האהבה.

יוד אלף הי הי ויו יוד הי הי

יכוון להמשיך גילוי מלכותו ושליטתו יתברך ע"פ פאת דרום

יהו

יכוון לבטל את יצר הרע הגורם לכעס, ולבטל הכעס מעל ישראל ולגלות האהבה.

יוד אלף הי הי ויו יוד הי הי

מִזְזָן (י). ומשפיע עלינו חסדים בזכותו של אֲבָרְהָם (ת):

תוספת לתפילת זעילה

בִּשְׁתֵּי וְנִכְלַמְתִּי לְהָרִים אֱלֹהֵי פְנֵי אֵלֶיךָ כִּי עֲוֹנֹתֵינוּ רַבּוּ לְמַעַלְהָ רֹאשׁ וְאִשְׁמַתְנוּ גְדֹלָה עַד לְשָׁמַיִם.

מָה יוֹד הָא וְאוּ הָא תִּיקוֹן הַתְּשׁוּבָה בְּאִימָא זְאֹמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם עֵינַי הַדִּיקְנָא, וּמָה זְסַפֵּר הַסֵּפֶר שֶׁל הַיְסוּד לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁזֻקִים. הֵלֵא כָּל הַנְּסֻתָרוֹת יְה וְהַזְנָלוֹת וְהָאֵתָה יוֹדֵעַ. מָה יוֹד הָא וְאוּ הָא אֶנְזֻזְנוּ. מָה וְזִינְנוּ בַּמּוּחִין. מָה וְזִסְדֵּנּוּ בַּחֲסֵד. מָה פְּזֻזְנוּ בִּיְסוּד. מָה גְבוֹרֵתְנוּ בְּגִבוּרָה. מָה זְאֹמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה ^{אֵדוּן הַכֵּל הַיְהוָה וְשֵׁמוֹ אֶחָד} אֱלֹהֵינוּ ^{יְהוָה הַיְהוָה וְשֵׁמוֹ אֶחָד} וְאוֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. הֵלֵא

כָּל הַגְּבוּרִים הַמֵּאִירִים בְּאוֹר גְּדוֹל כְּאֵין לְפָנֶיךָ כְּשֵׁאתָה מַחִירֵם לְשׁוֹרֵשָׁם. וְאֲנָשֵׁי הַשָּׁמַיִם בְּמַלְכוֹת כְּלֹא הָיוּ. וְזִכְמִים בְּחִכְמָה כְּבָלֵי מְדַע. וְנְבוֹנִים הַתַּפְשֻׁטוֹת הַדַּעַת כְּבָלֵי הַשְּׁכָל בְּבִינָה. כִּי כָּל מַעֲשֵׂינּוּ תִדְרוּ מִצַּד עוֹלָם הַתְּוָהוּ הוּא גּוֹף הָאֲדָם. וַיְמִי וְזִינְנוּ הָבֵל לְפָנֶיךָ חִיצוֹנוֹת בְּסוּד הַבְּלִים. וּמִוֹתֵר הַאֲדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵין אֵינָה מַחֲזֶרֶת הַגּוֹף לְכֹתוּת אֹר. כִּי הַכֵּל הָבֵל הַנְּהַגָה חִיצוֹנוֹת:

אֵתָה הַבְּדֵלֶת אֲנֹש מְרֹאשׁ. וְתַכִּירָהוּ לְעַמְד לְפָנֶיךָ. כִּי מִי בְּהַשְׂרָאת הַקְּדוּשָׁה בְּנִשְׁמָה לְתַקּוּן תִּיקוּנֵי הַמְּאוּרוֹת. יֹאמֵר לְךָ מָה תַּפְעֵל. וְאִם יִצְדַּק מָה יִתֵּן לְךָ כִּי אֵין הַבוּרָא צְרִיד לְבְרִיתוֹ אֵלֵא תִיקוּן הוּא לְתַחְתּוּנִים שְׁכַד רְעָה הַמֵּאֲצִיל בִּיָּה. וְתִתֵּן לָנוּ יְהוָה ^{אֵדוּן הַכֵּל הַיְהוָה וְשֵׁמוֹ אֶחָד} אֱלֹהֵינוּ ^{יְהוָה הַיְהוָה וְשֵׁמוֹ אֶחָד}

אָתָה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי.

ר"ת אֵנְלֵא = בּוֹכו = יוֹד הַי (= גִּימ' ד"ל)

בכח הארת שם בּוֹכו

נגדלת המלכות ונקראת אֲדֹנָי בשיעור קומתה אֵלֵף לְמַד פֶּה דַלֵּת לְמַד תִּיּוּ נוֹן וְאוּ נוֹן יוֹד וְאוּ דַלֵּת

יהי רצון מלפניך שבכח השמות אֵנְלֵא יֵנְלֵא אֵאֲנֵלְנֵאֵין

תכניע את הנחש, ובכוח גילוי יחוד הוי"ה ית' יוודע שהנחש הוא רק שפחה (אבלא נחש = שפחה), וידעו כולם שאתה יהוה הוא האלהים לבדד, בורא, מחיה ומנהיג את הכל ועבא השמים לך משתחוים, יחיד בשליטה, ומבלעדד אין אלהים. לבש בגדי נקם וקנא לשימד המחולל, ונקום נקמת שכיתך, ודם בניך השפוך, ובחמתך תכניע תשמיד ותכלה את כל אויבנו שונאנו ומבקשי רעתנו, ויתקיים בנו יְהוָה יְהוָה יֵחַם לְכֵם וְאֵתֵם תַּחְרִישׁוּן.

מְזַזֵּיה מִתִּים אֵתָה קוּב"ה בְּלַחְדוּי. רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מִזְרִיד הֵטֵל:

ר"ת מ"ה = ט"ל = כּוּזוּ לחבר יוֹד הָא וְאוּ ב- הָא ט"ל אותיות: יוֹד הָא וְיוּ הָא יוֹד הָא וְאוּ הָא יוֹד הָא וְאוּ הָא

מְכֻלְכֵל זְזִים בְּזִסְד יוֹד הָא וְיוּ הָא מְזַזֵּיה יוֹד הָא וְאוּ הָא מִתִּים כּוּזוּ בְּרוּזָמִים רַבִּים. סוּמָךְ אַכְדָּסֵם זְנוּפְלִים וְרוּפֵא זְזוּלִים שְׁכִינָה הַקְּדוּשָׁה הַשׁוֹכֶבֶת בְּעַה"ר לְעַפֵּר. וּמִתִּיר

על מצות עשה. ועל מצות לא תעשה. בין שיש בם קום עשה. ובין שאין בם קום עשה. בין שגלויים לנו. ובין שאינן גלויים לנו. את שגלויים לנו כבר אמרנום לפניה יהוה אלהינו ^{אדון הכל הוא ושמו אחד} אלהינו ^{יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו} ואלהי אבותינו. והודינו לך עליהם. ואת שאינן גלויים לנו. הם גלויים וידועים לפניה. כי הכל גלוי וצפוי לפניה יהוה אלהינו. ^{אדון יהוה ויהיה הכל יאהרונהי הוא ושמו אחד} כמו שנאמר: הנסתרת ליהוה אלהינו. ^{אדון יהוה ויהיה הכל יאהרונהי הוא ושמו אחד} ונהגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת: כי אתה סולחן נ' שערי בינה לישראל ומוחלן לשבטי ישראל ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולחן ^{הס"א ה"ם מלך זקן וכסיל אין לה שליטה ביום זה בשביל הארת אימא} זה בשביל הארת אימא

מכאן ידלג בתפילות

ערבית, שחרית, מוסף, מנחה, עד ל"אלהי עד שלא נוצרת" עמוד 37

אסורים עליית ניצוצות קודש והשאת הקלי' פגרים מתים. ומקלים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל-גבורות ומי דומה לך. מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לוחים.

ונאמן אתה להחיות מתים.

ברוך להמשיך ברכה ושפע ממקור הברכות. יסוד יה"ו

אתה ירד השפע דרך כל האותיות מא'ת' לשכינה

יהוה ^{אדון הכל הוא ושמו אחד} אלהינו ^{יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו} חיבור יסוד ומלכות יהוה

יכוון לבטל את יצר הרע הגורם לכעס, ולבטל הכעס מעל ישראל ולגלות האהבה. יוד י ה ו א ו ה

להמשיך גילוי מלכותו ושליטתו יתברך ע"פ פאת צפון: הוי

ה (דא"ת"ת י"ז) [בחול: אלף הי יוד הי] [בשבת: יהוה]

מחיה יוד הי ואו הי המתיים יוד הא ואו כוזו:

אתָּה קָרוֹשׁ תוספת הארה במלכות **וְשִׁמְךָ קָרוֹשׁ** תוספת קדושה במלכות
מצד היסוד. **וְקָרוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סֵלָה:**

לְדוֹר וָדוֹר הַמְּלִיכוֹת לְאֵל המלכת השכינה והמשכת השפע אליה
כִּי הוּא כי הוא = מ"ב **לְבָדוֹ** ^{אין עוד מלבדו} **מְרוֹם** באצילות **וְקָרוֹשׁ:**

ד' ע"ב (חסד): סוד התחזוק ד' חיות המרכבה - רגלי המרכבה בסוד כסא נושא את
נושאו - בשורשם העליון בכח ג' אבות ודויד הע"ה.

עיקר המרכבה הוא שורו הענפים את שורשם

אברהם. חסד. הנקשר בשורשו יידיה ויידיה. **ע"ב ד"זיסע"ו.**

סוד שורש ישראל שהוא הטוב, הגובר על שורש אומות העולם שהוא הרע. עתה שעת
רצון להתפלל לפניו שיגלה מלכותו לגמרי בעולם, ויתוקן העולם על ידי זה, שישאל
ישלטו וכל האומות משועבדים תחתיהם.

וּבְכֶן = להוריד הארת ג' הויות עליונות שבמזל העליון הח' - 'נוצר חסד' שבדיקנא
ובכ"ץ = מזל"א.

יהודה יהודה יהודה

(א) לשכינה עליונה בבחינת שמאלו תחת לראשי.

(ב) ל- יוד הי ווי הי.

יְתַקַּדְשׁ גימ' שיז דלת יוד. **שִׁמְךָ יְהוָה** <sup>היה הנה ויהיה
אדון הכל יאהרונה
הוא ושמו אחד</sup>

אֱלֹהֵינוּ <sup>יהוה הוא האלהים
אין עוד מלבדו</sup> **עַל יִשְׂרָאֵל** שיועד מלכותו בעולם, ויתגלה בהתחזקה

עִמָּךְ ומוזה ימשכו תיקוני העולם, ובראשונה שתכנס יראתו ית' בלב כל ברואיו
וישתעבדו לו. לתקן עולם במלכות שד"י,

עַל זֹטָאִים שְׂאֲנוֹזְנוּ זִיבִים עֲלֵיהֶם זֹטָאֵת להעביר הס"א:
עַל זֹטָאִים שְׂאֲנוֹזְנוּ זִיבִים עֲלֵיהֶם קָרְבַּן עוֹלָה וְיִוָּרֵד:
עַל זֹטָאִים שְׂאֲנוֹזְנוּ זִיבִים עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם תְּלוּי וְאֲשֶׁם וְדָאִי בסוד
סרכה תלויה שאינה מכבדת כ"כ.:

עַל זֹטָאִים שְׂאֲנוֹזְנוּ זִיבִים עֲלֵיהֶם מִכַּת מַרְדּוֹת:

עַל זֹטָאִים שְׂאֲנוֹזְנוּ זִיבִים אהיה. אלף הה יוד הה
עֲלֵיהֶם מַלְקוֹת אַרְבָּעִים: אלף למד פא. הה הה.
יוד ואו דלת. הה הה

לתקן העוונות הסותמים ההשפעה בכח הקטרוג

עַל זֹטָאִים שְׂאֲנוֹזְנוּ זִיבִים עֲלֵיהֶם מִיְתָה בִּיְדֵי שָׁמַיִם:
עַל זֹטָאִים שְׂאֲנוֹזְנוּ זִיבִים עֲלֵיהֶם מִיְתוֹת מְשֻׁנוֹת:
עַל זֹטָאִים שְׂאֲנוֹזְנוּ זִיבִים עֲלֵיהֶם כְּרַת וְעִרְרִי:

מיתה בידי אדם, להחזיר הבנין המקולקל, והוא במלכות.

עַל זֹטָאִים שְׂאֲנוֹזְנוּ זִיבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיְתוֹת בַּיִת דִּין:

סְקִילָה יצייר כי מטילים אותו מגובה ב' קומות ונחבט בחזהו ומת.

שְׂרָפָה יצייר כי רגליו מקובעות בזבל, ופותרים פיו במכשיר, ומטילים בתוכו עופרת רותחת ומת.

הִרְגֵנוּ יצייר כי עורפים ראשו כהרב ומת.

וְזִנְקֵנוּ יצייר כי רגליו מקובעות בזבל, ו ב' העדים מושכים בסוד הכרוך בו ונחנק.

עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפְרִיקַת עַל:

עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֲזוֹת מְצֻזוֹ:

עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקּוֹר עֵינַי:

עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִטְיַת נְרוֹז:

עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִשְׁא וּמִתָּז:

עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן תְּרַמִּית:

עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַנְסִיָּה שְׁלֵא לְשֵׁם שְׁמַיִם:

עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹהָרָא:

עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטַמְאָת רַעִיזוֹ:

עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הַשֵּׁם:

עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:

עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִיעוּד עֵבְרָה:

עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹצָאת דְּבָה:

עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדְבָרִים בְּטָלִים:

עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶאֱוָה וְבוֹז:

עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלְגוּל זָה וּבְגִלְגוּלִים אֲזָרִים:

עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׁפָתַיִם:

עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֲכִילַת אֶסוֹר:

עַל זֹטָא שְׁחֻטָּאנוּ לְפָנֶיךָ עֲלֵיהֶם לַהֲעֵלוֹת עֲלָה:

יִצְחָק. גְּבוּרָה. הַנְּקִשֶׁר בְּשׁוֹרְשׁוֹ יוֹד ה' וּיָוִי הֵי. ע"ב ד'זיבא".

מ"ב תיבות. בירור העולם בסוד היחוד שיתגלה להמשיכו לרצונו.

וּבְכַזְ = להוריד הארת ג' הויות עליונות שבמזל העליון הח' - נוצר חסד' דדיקנא
ובכ"ץ = מזל"א.

יהוה יהוה יהוה

(א) לשכינה עליונה בבחינת ימינו תחבקני.

(ב) לע"ב דס"ג: יוֹד ה' וְאוֹ ה' וי' אותיות. יוֹד ה' וְאוֹ ה' הֵי

תַּז פּוֹזְדֵךְ לַמְתַּק הַדֵּינִים מֵעַל יִשְׂרָאֵל הַרְמוּזִים בְּאוֹתוֹת הַסּוּפוֹת מְנַצֵּפֵךְ

מְנַצֵּפֵךְ (=תן פחד). שבשכינה העליונה והתחתונה, ותיפול פחד ויראה בתחוננים על

האומות, ועל שריהם בעליונים, שיכירו כלם האמת וישתעבדו לקדושת מלכותו, יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ יְהוָה הוּא הַרְאֵנוּ ^{יְהוָה הוּא הַרְאֵנוּ} עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ ^{יְהוָה הוּא הַרְאֵנוּ} שֶׁבְעוֹלָם הַעֲשִׂיהַּ בְּגִלּוּי ^{אֲדוֹנָי יְהוִה וְשִׁמּוֹ אֶחָד} יְהוָה וְשִׁמּוֹ אֶחָד

השליטה בעשיה. וְאִימָתְךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבְרָאתָ בְּעוֹלָם הַבְּרִיאָה, עַל

אלהים אחרים. וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים יִמְשְׁכוּ הַאֲמוֹת לַעֲבוּדְךָ וְיִשְׁתַּחֲוּוּ

לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרִיאִים. וְיִקְבְּלוּ שְׁפַע מִהַקְּדוּשָׁה וְלֹא מִסִּמּוֹ וְיַעֲשׂוּ כְּכֹל

אֲנָדָה אֲזוֹת מִכָּח שֶׁעֲבוּדֵם לְיִשְׂרָאֵל הַאֲחוּזִים בַּיְחוּד יִמְשֶׁךְ לְאוֹמוֹת תִּיקוֹן שֶׁהֵם

בשורשם ע' נפרדים, יתקשרו ע"י הע"א סנהדרין כענפים הנכללים בשורשם לַעֲשׂוֹת

ויתגלה היחוד רְצוֹנְךָ בְּתַכְלִית גִּלּוּי הַרְצוֹן שֶׁכָּל רְצוֹן הַאֲמוֹת יִהְיֶה לַעֲשׂוֹת רְצוֹן ה'

בְּלִבָּב שְׁלֵם מַלְכוּת דַּפְנִמִּיּוֹת וְחִצּוֹנוֹת בְּלִי פְלוּגִית. שְׂרֵעֲנוּ יְהוָה

אדרו היה הונה ויהיה
הכל הוא ושמו אחד
יהיה הוא האלהים
או עוֹד מַלְבָּדוּ
ש'אע"פ שעתה נראה שכאילו ח"ו הרע שולט אין זה אלא ברשותו יתברך ואין ח"ו ב' ראשיות ואין עוד מלבדו וע"כ **שְׁהַשְׁלֵטוֹן** ההנהגה **לְפָנֶיךָ** בלבד, וכשיעלה ברצונו יאבד את הרע לגמרי, ובזאת השליטה יתקן עולמו. **עַזָּ חַסֵּד נַכְלָל בַּגְּבוּרָה בְּיָדְךָ וְגְבוּרָה גְבוּרָה נַכְלָל בַּחֶסֶד בַּסּוּד עֲקִידַת יִצְחָק בְּיַמֵּינֶךָ. וְשִׁמְךָ מַלְכוּת שְׁלֵים נֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבְרָאתָ** משפיע מבריאה ולמטה למשרתים:

יעקב. ת"ת. הנקשר בשורשו יוד הו"ו הי. ע"ב ד"זיט" תיקון ישראל. עד שהעולם כלו אינו נתקן בכל חלקיו - גם ישראל אינם מגיעים לתכלית מעלתם. **כשתתגלה מלכותו** ית' בעולמו וישלוט הטוב וכפה הרע כראוי - אז יירשו ישראל מעלתם בשלימות בסוד שורש ישראל הגובר על שורש אומות העולם, ואז ישראל ישלטו וכל האומות משועבדים תחתיהם. כ"ח תיבות כנגד כ"ח אותיות מילוי דמילוי דמ"ה - שורש ישראל.

וּבְכַן = להוריד הארת ג' הויות עליונות שבמזל העליון הח' - נוצר חסד' דדיקנא ובכ"ן = מזל"א.

יהוה יהוה יהוה

(א) לשכינה תחתונה בבחינת שמאלו תחת לראשי.

(ב) לע"ב דמ"ה יהוה יוד הא ואו הא.

תָּזַד' מיני טובה לישראל. א: **כְּבוֹד** כבוד שכינה עליונה ואו **לְעֵמֶךָ** יחירו בוהר הרקיע. טובה ב: **תְּהַלְלָה לִירְאֶיךָ** ממלכות העבודה. טובה ג: **וְתַקְוָה** שיתן לנו **תִּיקוּן ו"ה** מצד הטוב, שלכל הפחות אם אין בנו מעשים לקבל הנשמה העליונה מכולם שהיא מהבריאה לפחות אל יחסר לנו רוח ונפש מן יצירה עשיה הנקראות תקוה

עַל זֹחֵטָא שְׁזַחְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן הָרָע:
עַל זֹחֵטָא שְׁזַחְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִזִּיד:
עַל זֹחֵטָא שְׁזַחְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַר בֵּית:
עַל זֹחֵטָא שְׁזַחְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁיחַ שְׁפֹתוֹתֵינוּ:
עַל זֹחֵטָא שְׁזַחְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִתְר:
עַל זֹחֵטָא שְׁזַחְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רְמוֹת:
עַל זֹחֵטָא שְׁזַחְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִתְחוֹן פֶּה:
עַל זֹחֵטָא שְׁזַחְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצַעְדֵי רַגְלִים לְהָרָע:
עַל זֹחֵטָא שְׁזַחְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִשּׁוֹת עוֹרְךָ:
עַל זֹחֵטָא שְׁזַחְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִכְלוֹת:
עַל זֹחֵטָא שְׁזַחְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְנָה:
עַל זֹחֵטָא שְׁזַחְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִשׁוּמַת יָד:
ע"ם דאור חוזר דאבא. על סדר תשר"ק:
עַל זֹחֵטָא שְׁזַחְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לִבְב:
עַל זֹחֵטָא שְׁזַחְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְאָת זִנְזָם:
עַל זֹחֵטָא שְׁזַחְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרַגְלִים מִמְהָרוֹת לְרוּחַ לְרָעָה:
עַל זֹחֵטָא שְׁזַחְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִכְלוֹת:
עַל זֹחֵטָא שְׁזַחְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִשּׁוֹ עוֹרְךָ:
עַל זֹחֵטָא שְׁזַחְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצוּאָר עֲתָק:

על סדר א"ב. כסוד האיברים כפרת, כסוד הפגמים התלויים בהם. וכאמירתו נתקנים כסוד התשובה – באור אימא.

וידוי = ל"ו אותיות:

יהוה, יוד הה וו הה, יוד ואו דלת, הה הה, ואו ואו, הה הה

ערבית: יוד הה וו הה, יאהלוההים

שהרית: יוד הה וו הה, יאהלוההים

מוסף: יוד הה וו הה, יאהלוההים

מנחה: יוד הה וו הה, יאהלוההים

על זמא שזטאנו לפניה באנס:

על זמא שזטאנו לפניה בבלי דעת:

על זמא שזטאנו לפניה בגלוי:

על זמא שזטאנו לפניה בדעת ובמרמה:

על זמא שזטאנו לפניה בהרהור הלב:

על זמא שזטאנו לפניה בודוי פה:

על זמא שזטאנו לפניה בזרז:

על זמא שזטאנו לפניה בזוזק יד:

על זמא שזטאנו לפניה בטמאת שפתים:

על זמא שזטאנו לפניה ביצר הרע:

על זמא שזטאנו לפניה ביודעים ובלא יודעים:

על זמא שזטאנו לפניה בכוזש ובכזב:

מצד הקדושה שבהם הנקראת טוב. טובה מהשפע שנמשך דרך הקוים

לדורשיה המתפשטים בזמן הגלות. טובה ד: ופתוזן פה מ' פתוחה שהיא

השכינה - ממנה יושפע למיזלים לה. כשתתחזק הקדושה כראוי עריך שיהיו

א: ישראל העם הנבחר, ב: בארץ ישראל המובחרת, ג: וימלוד מלך מבית דוד שהוא המלך הנבחר ובו נקשרים ישראל בקדושה. עתה מתפללים על הארץ והמלוכה וזה:

שמוזה לארצה הארת הקב"ה לשכינה עצמה בסוד משוש חתן. ששון

לעירך. וצמיזת מלוכה, וצמיחת = משיח בן יוסף לעורך משיח בן דוד קרן

לדוד עבדך צמיחת גאולת השכינה מלמטה ועריכת נר

יחוד נ"ד: יאהויהה יאהלוההים יאהרונהי

לבן ישי בן ישי בראש. משיחה שכינה עליונה ממנה יוצא המשיח,

במהרה בימינו משיח בן דוד:

דוד. מלכות הנקשרת בשורשה יוד הי ווי ה'. ע"ב ד"יסע ויבא ויטי".

ג' מדרגות עיקריות בישראל: צדיקים, חסידים, ישרים, כלן טובות, מקבילות לעשרה הארות עליונות, וראוי ונכון שכלם יהיו בשמחה ברוב הארה והשפעה וכנגד זה מדרגות הרשעה יכנעו ויתבטלו. וזהו ענין תיקון מאורות. כ"ב תיבות כנגד כ"ב אותיות התורה.

ובכז = להוריד הארת ג' הויות עליונות שבמזל העליון הח' - 'נוצר חסד' דדיקנא ובכ"ז = מזל"א.

יהוה יהוה יהוה

(א) לשכינה תחתונה בבחינת וימינו תחבקני.

(ב) לע"ב דב"ן: י יהו יהו יהוה

צְדִיקִים יִסּוּד וּמַלְכוּת יִרְאוּ וַיִּשְׁמְזוּ. וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּזוּ. וַחֲסִידִים בְּרָגָה יִנְיָלוּ, וְעוֹלָתָה נֹקַף דַּקְלֵי הַרְמוּזָה בְּרִ"ת ת"פ תְּקַפּוּץ פִּיהָ

ר"ת ת"פ גימ' פלונית, יסכר פי דוברי שקר. וְהַרְשָׁעָה מה שכבר נתפשטה
כָּלָה בַּעֲשָׂן עשו המכהה עיני יצחק **תְּכַלָּה. כִּי תַעֲבִיר** כריתת הס"א
שהתחילה בסוד ת' שנים במצרים ומ' שנים במדבר. **מִמְשָׁלַת זָרוּץ ס"מ** ונוק'
מִן הָאָרֶץ עמלק בסוד עיקר זוהמת הנחש, לקיים השבועה שאין השם והכסא שלם
עד שימחה שמו וזרעו של עמלק, שבכל עת שקיים אין כל **הטובה** שעליה התפללנו עד
עתה מתקיים.

והנה המצב **הטוב** שישאר בו העולם הוא: (א) שיהיו הברואים בכל ההכנה המצטרכת.
(ב) ומלכותו ית' תהיה מתגלית עליהם תמיד, (ג) והם מקבלים מזה טובה אחר טובה עד
אין תכלית. כי הנה הוא ית"ש בלתי בעל תכלית, וטובו בלתי בעל תכלית, ובהיותו שורה
עליהם ומתקשר בהם, ימצאו מקבלים **טוב** בלא תכלית, וע"כ עתה מתפללים שימחה
לגלות מלכותו וטובתו יתברך לאלתר!

כ"ז תיבות כנגד כ"ז אותיות דמילוי דאה"ה - שהגילוי שכינה עליונה.

וְתַמְלֹךְ יוֹד הַה וּו הַה אֶתָּה הוּא יְהוָה אדון הכל הוא ושמו אחד **אֱלֹהֵינוּ** יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו
עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ בעשיה.
בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר מִקְדָּשְׁךָ.
כִּכְתוּב בְּדַבְרֵי קֹדֶשְׁךָ יְהוָה אדון הכל הוא ושמו אחד **יְהוָה לְעוֹלָם**

בְּשָׂתֵי וְנִקְלַמְתִּי לְהָרִים אֱלֹהֵי פְנֵי אֱלִיד כִּי עֹנֵתֵינוּ רָבוּ לְמַעַלְהָ רֹאשׁ וְאַשְׁמַתְנוּ גְדֻלָּה עַד לְשָׁמַיִם.

מִה יוֹד הָא וְאוּ הָא תיקון התשובה באימא **נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם**
ע"ג הדיקנא, **וַיְמַה נְסִיפָר** הספר של היסוד **לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחֻקִים.**
הלא כל הנְסִיפָרוֹת יֵה וְהַנְּגֻלוֹת וְהָאֶתָּה **יִוְדֵעַ** הבעל תשובה נקשר במזל ונקח בהתעוררות אי' ע"י תשובה. בסוד ומשתי את
ענו הארץ היא ביום אחד. **אֶתָּה יוֹדֵעַ** במזל "ונקה" שכולל הכל ומשם נקיון
העוונות ע"י אימא **רְצִי עוֹלָם יֵה וְתַעֲלוּמוֹת סְתָרֵי כָל זֵוִי.**
אֶתָּה זֹנֶפֶשׁ כָּל זֹדְרֵי בְטָן שרש ישראל **רוֹאֵה כְלִיּוֹת** יועצות
אותו לימין ולשמאל בסוד חסדים וגבורות **וְלֵב** לב מקום קשר ההנהגה והכליות. **אֵיִן דְּבָר נְעֻלָּם מִמֶּךָ**
במלכותך, **וְאֵיִן נְסִיפָר** כבי"ע **מִנְּפִד עֵינֶיךָ**
עיני ה' בסוד פתח עינים שהיא המלכות, ומשם ההשגחה בכל ב"יע:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אדון הכל הוא ושמו אחד **אֱלֹהֵינוּ** יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

שְׁתַּמְזוּל לָנוּ אֶת כָּל זַחְטָאֵינוּ פגמי הנפש. **אֵלֶּף הָא יוֹד הָא**
וְתַכְפֵּר לָנוּ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ פגמי הרוח. **אֵלֶּף הָא יוֹד הָא**
וְתַמְזוּל וְתַסְלוֹז לְכָל פְּשָׁעֵינוּ פגמי הנשמה. **אֵלֶּף הָא יוֹד הָא**

צְעֲרֵנוּ אָב וְאִם.

הפרדו בין ז"א לנוק'. צערנו לקבו"ש. צערנו לכריות ולבע"ח. לא שמנו מורא שמיים לנגד עינינו. לא זכרנו חורבן ביהמ"ק וירושלים.

קִשְׁיֵנוּ עֲרַף.

התחבר הס"א מכה הארת העורף. קשינו עורפנו מלקבל תוכחה, תלינו העונש במקרה ולא הזרנו בתשובה. קטרגנו על חברינו ועל כלל ישראל. הפשנו להקל ולהתחמק.

רְשַׁעֵנוּ.

נעשה מרכבה לס"א. עשינו מעשי רשעים. התחוינו לצדיקים והסידים.

שׁוֹחֲתֵנוּ.

חזק הס"א ממה שמקבל מ-ב' נקודות - פנים ואחור. פנים בסוד השחתת הזרע, אחור בסוד תועבה. שחתנו ככל דבר ערווה ומעשי תועבה. שחתנו את הבריאה.

תַּעֲבָנוּ, תַּעֲיֵנוּ

וּתַעֲתֵנוּ.

בסוד עובדי ע"ז שעולים לקדושה בלי תיקון בסוד כמתעתע. תעינו בדרכנו ובבחירתנו, ונחמנו עצמנו בדברי שקר. הורינו הוראת שקר, פסקנו הלכה בגאווה ובטעות. הורדנו ניצוצות קודש לשאול תחתית. התעינו את האחרים. פתחנו לעצמנו פתח להטמא.

וּסְרָנוּ מִמִּצּוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּה לָנוּ.

מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך ואתה צדיק על כל הבא עלינו נפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמינו. כי אמת עשית. ואנוזנו הרשענו:

בתפילת נעילה יש לדלג מכאן ועד לתוספת המיוחדת לנעילה המובאת להלן בעמוד 35.

אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וָדָר מַלְחָמָה לַח' בַּעֲמֶלֶק מִדָּר דָּר, וּבַכַּחֲדָתוֹ תַּתְּגַלֶּה

מַלְכוּתוֹ לַעֲד וּלְנַעַח נַעֲחִים, הַלְלוּיָהּ:

כ"א תיבות כמנין אה"ה שבשכינה העליונה, סוד הגאולה, התשובה, והעולם הבא.

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאִיז אֱלוֹהִי מִבְּלַעֲדֶיךָ

כִּכְתוּב וַיִּתְּבַּה יְהוָה אדיון הכלל הוא ושמו אחד **צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל** היה הוה והיה הכלל הוא ושמו אחד

הַקְּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה.

בְּרוּךְ להמשיך ברכה ושפע ממקור הברכות. יסוד יה"ו

אַתָּה ירד השפע דרך כל האותיות מא'ת' לשכינה אלה

יְהוָה אדיון הכלל הוא ושמו אחד **יְהוָה** היה הוה והיה הכלל הוא ושמו אחד חיבור יסוד ומלכות יהוה

י (דאה"ה יה"ו) [בחול: אלף הא יוד הא] [בשבת: מצפ"ן]

הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ ר"ת שם אה"ה:

ביחיד: אם שכח ואמר: "האל הקדוש" או שמסופק, ולא נזכר תוך כדי דיבור, חוזר לראש התפילה. חוזרת ש"ץ: שכח ואמר "האל הקדוש" או שמסופק, ולא נזכר תוך כדי דיבור חוזר ל"אתה קדוש".

אַתָּה בְּזוֹרְתָנוּ מִכָּל הָעַמִּים אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ

וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְקִרְבַּתָּנוּ

מִלְכָּנוּ לַעֲבוּדְתְּךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ:

וּלְשׁוֹן הָרַע.

והוצאנו שם רע עלינו, על חברינו, על שמיים, על עדות בישראל.

הָעֵינֵינוּ.

עיוות הדרכים ההולכים אל המשרתים. עוותנו וקלקלנו מה שהיה ישר. מנענו הטוב מבעליו.

וְהִרְשַׁעְנוּ.

הזק הס"א. גרמנו לאחרים להיות רשעים. לא האהבנו מלכותו על הבריות.

זָדָנוּ.

הזק עמלק הנקרא זדון. עברנו עברות ברצון וזדון ומתוך רוע לב. עברנו על רמ"ח מצוות עשה ושם"ה לא תעשה. ובמצוות דרבנן. זוללנו במצוות.

זָמְסָנוּ.

המשכת התורה להוץ. חמסנו הבריות, הכרחנו חברינו למכור לנו.

טַפְּלָנוּ שָׁקָר וּמְרָמָה.

כיסוי השקר על כל הבריאה. נטפלנו והתחברנו לעוברי עבירה. חברנו טוב ורע ונתנו כח למקמרג. שקרנו במצח נחושה.

יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רָעוֹת.

הגעת הפגם לאימא הנקרא עצת ה'. יעצנו עצות רעות לפרט ולכלל כדי להכשילם או על מנת להרויח. שמנו מכשול בפני עיוור.

כָּזַבְנוּ.

קלקול כח התיקון. כזב מקלקל התפילה שלא להתקבל – החלשת כח הפה, הכנסנו צלם בהיכל. דברי שקר וכזב. ענינו אמן יתומה וחטופה.

כָּעָסָנוּ.

הגברנו כח הס"א. הכועס כעובד עבודה זרה. עשינו עצמנו כמה ומרכבה לס"א. שכחנו והתעלמנו שיש אחד שצופה ומשגיח והכל מאיתו יתברך.

לָצָנוּ.

חסרון התשובה וריחוק ממידת ההכנעה. שחוק ולעג על/עם בני אדם. קלקלו הלימוד בליצנות. ישבנו במושב לצים. הלבנו וביישנו לאחרים בשחוק. דחינו וביישנו אחינו בשל מוצאם ועדתם.

ואז יתקן המקדש שיוכל להבנות, ותְנַדֵּל כְּבוֹדוֹ בגילוי שכינה. אָבִינוּ,

מִלְכָנוּ, אֱלֹהֵינוּ, נֵלֵה כְבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה,

וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֵׂא עָלֵינוּ בגילוי האור הפנימי בהנשא ההנהגה לְעֵינֵי כָל

זָיִ. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ הנשמות מִבֵּין הַגּוֹיִם. וְנִפְּוֹצוֹתֵינוּ כְּנֶס

מִיִּרְכַּתִּי אֶרֶץ. וְהַבִּיאֵנוּ מהארצות עֲצֻמֵּי יְהוָה היה הויה ויהיה אדון הכל יאהדוניה הוא ושמו אחד

אֱלֹהֵינוּ יְיָ הַיְיָ הַיְיָ הַיְיָ יהוה הוא, האלהים או עוד מלבדו לְצִיּוֹן יְסוֹד דְנוּקָה עֵירָךְ בְּרָנָה. וְלִירוּשָׁלַיִם

מַלְכוֹת דְנוּקָה עֵיר מִקְדָּשְךָ בְּשִׁמּוֹזֹת עוֹלָם. אָנָּה אֱלֹהֵינוּ

יהוה הוא, האלהים או עוד מלבדו

וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבָּנוֹת זֹזוּבוֹתֵינוּ. תְּמִידִים

כְּסִדְרָם וּמוֹסְפִים כְּהַלְכָתָם. אֶת מוֹסַף יוֹם (בשבת: מוֹסְפֵי

הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) הַכְּפוּרִים הַזֶּה. אֶת יוֹם סְלִיזוֹת

הָעוֹץ הַזֶּה. אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב

לְפָנֶיךָ בְּאֵהָבָה כְּמִצְוֹת רְצוֹנָךְ. כְּמוֹ שְׂכַתְבְּתָ עָלֵינוּ

בְּתוֹרָתְךָ. עַל יְדֵי מִשָּׂה עֵבֶדְךָ:

עָלֵינוּ לְשַׁבּוֹן שֶׁבַח לְעוֹלָם הָאֲצִילוֹת לְאֲדוֹן מַלְכוֹת הַכֹּל יְסוֹד. הַקַּב"ה

לְתַת בְּבְרִיאָה נִדְלָה יֵגֵל. בְּהַשְׁפָּעָה לְמִשְׁרָתִים. לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית.

שֶׁלֹּא עֲשָׂנוּ בְעִשְׂיָה כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת שֶׁהֵם תַּחַת הַשָּׁרִים וְלֹא שָׁמְנוּ

זָטָאָנוּ בשוגג. **עֲיִנֵּנוּ** במרידה. **פִּשְׁעֵנוּ** להכעיס.
אֲנֻזָּנוּ ו**אֲבוֹתֵינוּ** ו**אֲנָשֵׁי** **בֵּיתֵנוּ**:

וידוי בסוד כ"ב אותיות והם תיקון קילקולי האותיות ומרכבותיהם. בכח בכוח הוידוי להעלות החטאים לאימא ולהתבטל שם. וצריך זהירות גדול. כי אם נעשה בתשובה הוא תיקון גדול ואם לאו הוא קלקול גדול בסוד זכה רשעים תועבה.

כשתאמר הוידוי, אז על כל מלה ומלה שתאמר אשמנו בנגנו, תכה באגרוףך על הלב (סה"כ כ"ז הכאות < כ"ב ומנצפ"ך), להורות כי הוא גורם להעלות החסדים במקום הסתום, והחסדים יורדין ומתגלין בחוה, ואז הם מתגלין שם במקום הלב. ולפי שמוד היד ימנית, הוא סוד ה"ה בשרשן העליון, לכן יכה ביד ימינא שם, ויכוין לנענע החסדים ממקומן, ולהורידן במקום הגלוי.

וידוי"י = ל"ז אותיות:

יהוה, יוד הו וו הוה, יוד ואו רלת, הוה הוה, ואו ואו, הוה הוה

ערבית: **יוד הו וו הוה, יאהלוההים**

שחרית: **יוד הו וו הוה, יאהלוההים**

מוסף: **יוד הו וו הוה, יאהלוההים**

מנחה: **יוד הו וו הוה, יאהלוההים**

נעילה: **יוד הו וו הוה, יאהלוההים**

אֲשַׁמְנוּ ה"ם חורבן הנהר - שהשפע אינו נמשך בסוד אשם - "שמו שמים".
אשמים אנהנו ואין התנצלות. גרמנו שממון וריקנות לנפשנו.

בְּנִדְנוּ "בגדה יהודה" - המשכת היסוד לעורלה.

לא הכרנו טובה, והשבנו רעה תחת טובה לקב"ה ולהברינו.

אכזבנו שמיים במעשינו. שבנו על קיאנו.

נְזַלְנוּ עושק הניצוצות של הקדושה ביד הס"א. לקחנו בכח מחברינו,
גזלנו מהרבים, וגזלנו שינה. גזלנו מזמננו וביטלנו תורה. לא ברכנו
ברכה ראשונה ואחרונה. ברכנו ברכות לבטלה.

דְּבַרְנוּ **רַפִּי** פגם יסוד נוק'. פגמנו בח' מוצאות הפה.
חשבנו ואמרנו שעבודתינו לשוא. הוצאנו דיבה רעה
ואחד כפה ואחד בלב. חשבנו ודברנו לשון הרע

ביצירה **כְּמִשְׁפּוֹזוֹת הָאֲדָמָה** המתפרשים במדינות העשיה **שְׁלֹא שָׁם**
זֻלְקָנוּ כָּהֶם אצילותם **וְגִזְרָלְנוּ כְּכֹל הַמוֹנֵם** בריאתם. **שְׁהֶם**
מִשְׁתַּזְזִים לְהִבֵּל יצירתם **וְרִיק עֲשִׂיתֶם וּמִתְפַּלְלִים** לשריהם **אֶל**
אֶל מקיפיהם. ס"מ פלו' **לֹא יוֹשִׁיעַ:** (יפסיק מעט) להבדיל א"ס הבדלות
וְאֲנֻזָּנוּ מִשְׁתַּזְזִים יכוון בכריעה להוריד מאור הפנימי של האצילות ועד לעשיה
כולה. **לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.**

יורד אור מקיף לכל העולמות ומתבטלים החינונים ואינם יכולים להתאחו

שְׁהוּא משכינה עילאה **נֹטָה** הקב"ה **שָׁמַיִם וְיוֹסֵד** ומשפיע לשכינה
שהיא **אֶרֶץ**. **וּמוֹשֵׁב יִקְרוּ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל** וממשיך אור מקיף גדול
שלא יוכלו הס"א לינוק כלל מיחוד קב"ה והשכינתא, וע"כ **וּשְׁכִינַת עֲזוֹ** מתעלה
בְּנִבְהֵי מְרוֹמִים. **הוּא אֱלֹהֵינוּ** ^{יהוה הוא האלהים} **וְאֵין עוֹד אַחֲרָיו** ^{אין עוד מלבדו}
הס"א שהיא עולם השקר - נכנעת תחת שלטון הקדושה שהוא לבדו **אֵמֶת מַלְכָּנוּ**
ומתגלה **וְאֶפְס זֹלָתוֹ**. **כְּכָתוּב בַּתּוֹרָה, וְיָדַעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת**
אֶל לְבַבְךָ, כִּי יְהוָה ^{יהוה הוה ויהי} **הוּא הָאֱלֹהִים** ^{אדון הכל הוא ושמו אחד}
בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל מלמעלה למטה **וְעַל הָאֶרֶץ מִתּוֹזָת** מלמטה למעלה
אֵין עוֹד מלבדו:

עד כאן תוספת לתפילת מוסף.

מכאן והלאה יאמר בכל התפילות:

המשכת שפע אור אין סוף ב"ה וב"ש < לאבי"ע

אור איז-סוף

יהוה

רבקות

דוכרא
איז סוף
ב"ה

נוק'
שכינה הכוללת כל
העולמות ונשמות ישראל

יאהרונהי

וכולם נכללים בשורשם - בא"ס ב"ה

המברך את עמו ישראל בשלום אמן ^{אדון הכלל היה הנוה ויהיה יאהרונהי: הוא ושמו אחד}
יהיו אל לרצון כתר אמרי פי = שדי הויה והניון לבי לפניה
עד אור א"ס. יהוה ^{אדון הכלל היה הנוה ויהיה יאהרונהי: הוא ושמו אחד} לפשט אור א"ס ב"ה ע"פ הכריאה כולה
צורי להכניע נחש עלי צור ונאלי הארה למב"ד ומב"י:

אנא יהוה ^{אדון הכלל היה הנוה ויהיה יאהרונהי: הוא ושמו אחד} אלהינו ^{יהוה הוא האלהים או עוד מלבדו} ואלהי אבותינו.
תבא לפניה שכינה תפלתנו שלא תדחה. ואל תתעלם מלכנו
מתזונתנו תבוא מתוקנת בסוד חנון. שאיז אנזנו עזי פנים וקשה
ערף לומר לפניה יהוה ^{אדון הכלל היה הנוה ויהיה יאהרונהי: הוא ושמו אחד} אלהינו ^{יהוה הוא האלהים או עוד מלבדו}
ואלהי אבותינו צדיקים אנזנו ולא זטאנו. אבל

אלהינו ^{יהוה הוא האלהים או עוד מלבדו} ואלהי אבותינו. מזול לענותינו להעביר
את הרושם ביום (בשבת: השבת הזה וביום) הכפורים הזה. ביום
סליחת העון הזה. ביום מקרא קדש הזה. מזוה והעבר
פשעינו להעביר הכתיבה מן הספר העליון ואז אינם עוד נגד עיניו מנגד עיניך.
כאמור אנכי שכינה עילאה אנכי הוא מזוה פשעך למעני
כח גילוי התפשטותה כוחה מעביר הפגמים. וזטאתיך לא אזכר.
ונאמר מזויתי כעב כח הזכר של הקלי פשעך וכענן כח הנקבה של
הקלי נמחים בכח עב וענו דמתו תורה. זטאתיך. שובה אלי כי
נאלתיך ואז מיד הוא נגאל מן הס"א: ונאמר: כי ביום הזה יכפר
עליכם לטהר אתכם ונטהר מיד להיות למעלה מכל זטאתיכם
לפני יהוה ^{אדון הכלל היה הנוה ויהיה יאהרונהי: הוא ושמו אחד} תטהרו ^{גמי' תצמיץ} שהוא אהיה באתב"ש:
אלהינו ^{יהוה הוא האלהים או עוד מלבדו} ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה
וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרונו וזכרון אבותינו.
זכרון ירושלים עירך. וזכרון משיח בן דוד עבדך.
וזכרון כל עמך בית ישראל לפניה לפליטה לטובה.
לחן לחסד ולרחמים. לחיים טובים ולשלום. ביום

הטוב, כי לא כלו רזומיק. המרוזם, כי לא תמו וזסדיק. כי מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו לעולם ועד. וכל הזזיים יודוך סלה.

וכתוב (נעילה וזזתום) לזזיים טובים כל בני בריתה:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול יוד הי ויו הי באמת לעולם כי טוב. האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב.

ברוך

בריעת הגוף: ו' לגבי ה'

להמשיך ברכה ושפע ממקור הברכות. יסוד יה"ו

אתה

בריעת הראש: י' לגבי ה'

ירד שפע דרד כל האותיות מא-ת' לשכינה

יהוה

אדון הכל יאהרונהי היה הונה ויהיה א. זקיפת הגוף: ה' לגבי ו'

ב. זקיפת הראש: ה' לגבי י'

הי. ה ה יהוה מקים י ד אדני

ה (דאהיה יה"ו) אלף למד הה יוד מם [בשבת: אלהים]

יכוון להמשיך גילוי מלכותו ושליטתו יתברך ע"פ צד מטה

היו

ויבין כל יצור ביצירה כי אתה יצרתו, ויאמר כל אשר

נשמה בבריאה באפו יהוה אדון הכל יאהרונהי היה הונה ויהיה אלהי ישראל יכירו כולם

שהקב"ה לעולם שלט גם כשהיה נראה שהקלי לכאורה שלטה. מלך מאז ולתמיד

שליטה מוחלטת שאפילו הרעה מחזירה לטובה, ומלכותו דקדושה מתלבשת

בקלי להכניעם בכל משלה אי עז מלכדו.

(בשבת: אלהינו יאהרונהי היה הונה ויהיה אלהי אבותינו. רצה נא במנוזתנו).

קדשנו בכתר במצותיך, שים זולקנו בתורתך תפארת,

שבוענו מטובך יסוד. שמוז נפשנו בישועתך מלכות.

וטהר לבנו לעבדך באמת.

יהי רצון. שתסיר ממני את לב האבן ותשים לי לב בשר ותמול את ערלת לבי. ויהי לבי מסור בקדך ותכפה אותי לעשות רצונך. ויהיו כל מעשי לשם וכרצון שמים. לב מהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדיש בקרבי. ולא תפול תקלה על ידי.

כי אתה יהוה אדון הכל יאהרונהי היה הונה ויהיה אלהים אמת. ודברך

מלכנו אמת וקים לעד.

ברוך יסוד יה"ו אתה מלכות יהוה אדון הכל יאהרונהי היה הונה ויהיה חיבור יסוד ומלכות

ה (דאהיה יה"ו), [בחול: אלף הה יוד הה] [בשבת: אל ארני]

**מֶלֶךְ מוֹזַל וְסוֹלֵן בְּנֵי שְׁעָרֵי בֵּינָה לְעִנּוּתֵינוּ וְלַעֲנוּת עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר חֶלֶק פֶּגֶם אָדָם הַרְאֵנוּ אֲשֶׁמוּתֵינוּ בְּכֹל שָׁנָה
 וְשָׁנָה שֵׁשׁ בְּכֹל אֶחָד מֵ-ו' אֲלָפִים שָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ סוֹף בְּנוֹ
 רֵאשׁ הַשָּׁנָה מִקִּדְשׁ (בְּשַׁבַּת: הַשְּׁבֵט וְ) יִשְׂרָאֵל יוֹם הַכְּפוּרִים:**

**רַצָּה כְּתָר יְהוָה אֲדוֹן הַכֹּל הַיְהוּה וַיְהִי י' אֱלֹהֵינוּ יְהוָה הַיְהוּה הַיְהוּה הִי בְּעַמָּה
 יִשְׂרָאֵל וְיִלְתַּפְּלֵתָם הִי שְׁעָה. וְהַשֵּׁב הָעֲבוּדָה לְדַבֵּר
 בֵּיתָךְ. וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְּלֵתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִקְבֹּל
 בְּרִצּוֹן. וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תְּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וְאַתָּה
 בְּרוּזְמִיךְ הַרְבִּים. תִּזְכָּץ בְּנוֹ וְתִרְצְנוּ וְתַזְזִינָה עֵינֵינוּ
 בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרוּזָמִים.**

בָּרוּךְ להמשיך ברכה ושפע ממקור הברכות. יה"ו

אַתָּה ירד השפע דרך כל האותיות מא' תי' ויהי.

יהוה אדון הכל יהוה יהוה יהוה חיבור יסוד ומלכות יהוה

י' (ראתה י"י) [בחול: אלף למד הי יוד מס] [בשבת: אל]

יכוון להמשיך גילוי מלכותו ושליטתו יתברך ע"פ צד מעלה:
 ייה

המוזזיר שכנתו לציון:

מוֹדִים אֲנִינּוּ לָךְ: להמשיך ברכה ושפע וחסדים ממקור הברכות לשכינה.

כריעת הגוף

יזהר בכריעה עד שיתפקקו חוליותיו ויכוון לעקור אחיזת הנחש מהשידרה

ו' לגבי ה'

שְׂאֵתָה הוּא

כריעת הראש

י' לגבי ה'.

יהוה אדון הכל יהוה יהוה יהוה א. זקיפת הגוף: ה' לגבי ו'

ב. זקיפת הראש: ה' לגבי י'

ז. ו' י' יהרה מקים ז' י' אדני.

אֱלֹהֵינוּ יְהוָה הַיְהוּה הַיְהוּה הַיְהוּה וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרנו

צור זיינו ומִנֵּן יִשְׁעֵנוּ אֶתָּה הוּא.

לְדָר וְדָר נִוְדָה לָךְ הַכְּרַת הַטּוֹב וְנִסְפָּר תְּהַלֵּתָךְ:

עַל זַיִינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ.

עַל נְשִׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ.

עַל נְסִיךְ שְׂבָכְל יוֹם עִמָּנוּ.

עַל נְפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכְל עֵת - עָרֵב וּבָקָר

וְצִהָרִים.